

»Isus Hristos juče je i danas Onaj isti i va Vijek«.

(Jev 13:8)

KRUŽNO PISMO

Decembar 2016

Sasvim srdačno pozdravljam ja svu Braću i Sestre na čitavome zemaljskome krugu u dragocenom i svetom Imenu našeg Gospoda Isusa Hrista u Riječi iz 1 Kor 4:1-2:

Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove i pristave tajna Božijeh. A od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran nađe. Tako je predstavio sebe Pavle i prave sluge Hristove.

Kakva je jedna povlastica, od Gospoda lično biti postavljen u Njegovoj službi! (1Tim 1:12) Kakva je jedna povlastica, upravljati tajnama Božijim, koje su onda kroz službe Apostola i sada kroz službu brata Branham propovjedane i bile nam otkrivene kroz Svetoga Duha! Od kakve je jedne povlastice, smeti nositi poslednju Poruku doslovno po čitavome svijetu: jednome radi pozivanja, a drugome - zbog svjedočanstva!

Značajnost poruke pred Povratkom Hristovom glasi tako: »*Eto ženika gdje ide, izlazite Mu na susret*« (Mat 25:1-13). Apostol Jovan, piše, gde je primio zaključno otkrivenje: *I reče mi: »Napiši: Blago onima koji su pozvani na večeru svadbe Jagnjetove!« I reče mi: »Ove su Riječi istinite Božije.«*“(Otkr 19:7-9). Amin.

Sledeća se priča stoprocentno odnosi k našemu vremenu: »*Tada će biti carstvo nebesko kao deset djevojaka koje uzeše žiške svoje i izidoše na susret Ženiku*« (Mat 25:1).

U ovoj priči biće od Gospoda lično unaprijed rečeno, da će samo pet od mudrih djevojaka, polovina onijeh, koje slušaju Ženikova poslednjeg poziva, biti gotove i gde će da odu k svadbi.

Kada Ženik budne Njegove uzeo k domu, tada se ispunjava: »*Tada će biti dva na njivi; jedan će se uzeti a drugi će se ostaviti. Dvije će mljeti na žrvnjevima; jedna će se uzeti; a druga će se ostaviti* « (Mat. 24: 40-41). Jedan će se uzeti na nebo, a drugi će se ostaviti.

Deset djevojaka izlaze na susret Ženiku: petoro su bile pripravljene i odlaze na Svadbenu večeru, a petoro stoje pred zatvorenim vratima. I ponovo prodirne duboke opomene: »*Za to i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite doći će Sin čovječij*« (Mat 24:44).

Prema tome, šta je Gospod lično bio kazao, samo će stvarno polovina do kraja ostati verni i otići k Svadbenoj večeri. U tome obećanju, kojeg je Bog bio podao Avraamu (1 Moj 15:5-6; 1 Moj 22:15-18), gde će spaseni iz celokupnoga vremena od Adama biti neizbrojivo mnoštvo kao zvijezde na nebu (Rim 4:18).

U Mat 24 imamo mi navođenje k tome, šta će da se dogodi prije Povratka Hristova. Tamo je govor o prirodnim katastrofama, ratovima, i o

gladima, takođe o lažnim hristosima i prorocima. O Jevanđelju glasi: »*I propovjediće se ovo Jevanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći pošljedak.*«(Mat 24:14).

I za sve vidljivog znaka našeg vremena jeste povratak Izraela k domovini u priči o smokvinom drvetu (Mat 24:32). Već je u Jez 11:17 Bog bio obećao njima: »*Za to reci: »Ovako veli Gospod Gospod: Sabraću vas iz naroda i pokupiću vas iz zemalja u koje se rasijaste, i daću vam zemlju Izraeljevu.*«"

Zbog toga je kazao naš Gospod u Mat 24:33: »*Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte - taj Povratak Hristov - da je blizu kod vrata.*«

Ipak Svetski odnosi biću takvi kao iz vremena Sodome i Gomore i kao što je bilo u Nojevom vremenu (Mat 24; Mar 13). I brzo narastajuća promena klime, zagrejavanje zemlje i sa time u povezanosti nevremena, stvaraju ljudima strah, kao što napisano stoji: »... i ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova« (Luc 21:25).

Duhovna svera se odnosi na Mat 24:45-47. Duhovna hrana biće blagovremeno podeljena i direktno je povezana sa Biblijskom naukom. »...odgajen riječima vjere i dobrom naukom koju si primio« (1 Tim 4:6). Jedan poslanik od Gospoda tačno poznaće dan i čas svojega poziva i vrši tačno to, šta je njemu bilo zapovedeno. Jedan zli sluga (st. 48-51) postavlja samoga sebe, bez zapovijesti i ne može govoriti o svojem pozivu. Jedno promjenjivanje i jedno pomešavanje ne postoji. Još nije nikada od jednog istinitog Božijeg sluge jedan lažni i nije nikada iz jednog zlog sluge jedan vjerni sluga postao.

Odmah iza toga sledi u Mateju 25: 1-13 priča od deset djevojaka. Šta se tamo nalazi napisano, navršava se sada do drugoga dolaska Hristova. Mudre djevojke imaju žižke koji gore i Ulje u Sudovima. A žižci od ludih se gase zbog nedostatka Ulja - puninom Duhu; njima biće kazano: »Bolje je idite k trgovcima, koji takođe govore o Duhu u njihovim skupštinama.« Mudre se djevojke nedopustaju nikroza što prevare; one će kao čiste djevojke da odu ka svadbenoj večeri i biću vrata zatvorena. Kod njih se navršava: »... A nadanje ne će se osramotiti, jer se ljubav Božija izli u srca naša Duhom Svetijem koji je nama dat« (Rim 5:5).

Lude, koje isto takođe čekaju povratka Hristova i uznesenja, iznenadeno će pozivati: Gospodaru, Gospodaru! otvori nam." »*A On odgovarajući reče im: Zaista vam kažem: ne poznajem vas!*« (Mat 25:12).

Kod Boga ne postoji pomešavine, ni na Nebu kao na Zemlji. Svako sjeme iznosi po svojoj vrsti. Samo onima, koji su čistoga srca vidjeće Boga; samo koji su s Duhom obećanja ispunili (Dje 2:38) i jesu zapečaćeni s Duhom Svetijem (Efe 1:13), otičiću u slavi. »*I ne će u njega ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi Jagnjeta*« (Otkr 21:27).

U našem vremenu, se zbiva obadvoje, kao već iz vremena Apostola, najpre Riječ i zatim tumačenja: »...I između vas samijeh postaće ljudi koji će govoriti izvrnutu nauku da odvraćaju učenike za sobom« (Dje 20:30). Lude će djevojke verovati tumačenja, a u to će vreme mudre djevojke slušati samo Orginalnu - Riječ vjeruju i u njoj ostaju.

Sigurno je, da ne će nijedan krivoučitelj biti uznešen: »... A koji vas smeta ponijeće grijeh, makar ko bio.« (Gal. 5:10b) - takvi koji su dopustili da se prevare, takođe ne će, »ostavivši pravi put zađoše« (2 Pet 2:15).

Odmah u početku mi čitamo u Otkrivenju: »*Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vrijeme blizu*« (Otkr 1:3). Šta se u Riječi ne nalazi napisano, je su tumačenja, mi koji smo Riječ - Nevjesta nevjerujemo i u opšte ne možemo držati.

Istu napomenu i blaženstvo istovremeno nalazimo takođe u zadnjoj glavi: »*Evo ču doći skoro! Blago onome koji drži Riječi proroštva knjige ove!*« (Otkr 22:7).

Nevjesta govori samo šta je bio Duh iz Riječi otkrio: »*I Duh i nevjesta govore: »Dodi!«, I koji čuje neka govor: »Dodi!«, I koje žedan neka dođe! I ko hoće, neka uzme vodu života za badava!*« (st. 17).

Zatim sledi konačna napomena: »*Jer svjedočim svakome koji čuje riječi proroštva knjige ove; Ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla koja su napisana u knjizi ovoj ...*« (st. 18).

Sve nauke, koje će biti označene kao osobita Otkrivenja, takođe koje nisu u Bibliji posvedočene, jesu Krivonauke i jesu dometnute tome Božijem zaključenome svjedočanstvu. Šta ne će u Bibliji biti posvedočeno, jeste nebiblijski; šta nije u tom božanstvenome Testamentu napisano, nije poticalo od Boga. Već je Pavle morao da napiše u Gal 1:8: *Ali ako i mi, ili andeo s neba javi vam jevangelje drukčije nego što vam javismo, proklet da bude!*

Ko toj Božijoj Riječi nešto dometne, je prevaren, propovijeda drugoga Isusa propovijeda i jedno drugo jevangelje i jeste prevaren (2 Kor 11:3). Nikada nije mogao Gospod da kaže Krivoučiteljima: »*Dodite ovđe, vi blagoslovljeni!*« To je apsolutno nemoguće, jer Bog jeste Istinit; On je rastavio svjetlost od tame. Tako jamčano je taj Gospod Njegovog sluge i proroka Wiliam M. Branham s jednom Porukom po Pismu poslao, tako smo mi jamčano povraćeni k Božijoj Riječi, koja je bila u početku, i natrag k Bogu povraćeni. Nama je propovjedena čista Riječ - Poruke, koja čistu Riječ nevjestu pronalazi. Svi koji vjeruju, kako i šta pismo kaže, pripadaju k mudrim djevojkama. Izabranici ne mogu ni kroza nijedno tumačenje biti prevareni. Oni su u Riječi i Riječ je u njima. Blago tome propovijedniku, koji istinito može da kaže: „*Jer vam ovo kazujemo Riječu Gospodnjom ...!*“ (1 Sol 4:15a) Takve propovijednike isto pogaća: »*Mi smo od Boga; koji poznaje Boga sluša nas, a koji nije od Boga ne sluša nas*« (1 Jov 4:6). Amin! Amin!

Duhom i Istinom

Tako kaže Gospod: »Ali ide vrijeme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti oču Duhom i istinom, jer otac hoće takovijeh bogomoljaca. Bog je Duh; i koji mu se mole, Duhom i istinom treba da se mole«. (Jov 4:23-24).

Samo ko se stvarno u Istini nalazi, može u njoj biti osvećen, i Bogu se pomoliti. Gospod se lično molio za Njegove: »Osveti ih istinom svojom: Riječ je tvoja istina« (Jov 17:17).

U njegovoj propovijedi »Sjeme Protivrečnosti« od 18. Januara 1965 čitao je brat Branham riječ uvoda o toj prići od dva različita Sjemena, koji su bili posejani (Mat 13:24-30). U stihovima 36-43 položio je Gospod Njegovim učenicima značaja. Pravo sjeme Božije je kao pšenica izašla, koju je Sam Gospod posijao i uzima je u Njegovu žitnicu. (Mat 3:12; Mat 13:30).

Sjeme tog Protivljenja seje neprijatelj kao kukolja. Brat Branham video je u jednoj viziji tog Sijača u bijelom obučenog, koji je posijao dobrog sjemena; direktno iza njega došao je jedan u crno obučen i posejao kukolj. Oba sjemena su nikla i obadvoje su primili istu kišu. Kao što je Iskupitelj bio otkrivena postala Riječ u tijelu (Jov 1:14), tako su jamčano Iskupljeni ta Riječ - Sjeme, koji će Njemu služiti. (Ps 22:31; Isa 53:10). Doslovno je brat Branham kazao: »**Sve, šta se u potpunosti ne slaže u Riječi, jeste posev protivrečnosti.**«

Znate da nikakva laž nije od Istine (1 Jov 2:21). Ko tog Istinitog Boga i Njegovog proroka, kog je On poslao, sa različitim krivim naukama, prema kojima mi bliže nemožemo da pristupimo, u povezanosti donosi, jeste obuzet od jednog lažnog duha. William Branham je bio čovjek od Boga poslat. Šta će takođe biti urađeno sa njegovim izrekama? Svako ljudsko proslavljenje je Bogohuljenje i Bogu jedna mrzost. Samo ću se pravi bogomoljci moliti Bogu svugde Duhom i istinom.

Jedan od Boga poslati sluga propovjedače samo Riječ, nikakva iz povezanosti isprekidana citiranja. U 2 Tim 4:2 Pavle je zaklinjao njegovog saradnika Timoteja, samo da propovijeda Riječ. I zatim odmah iza toga glasi: »Jer će doći vrijeme kad zdrave nauke ne će slušati, nego će po svojijem željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši surbe, I odvratiće uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama« (2 Tim 4:3-4). Zatim pogaća, šta je bio Gospod lično kazao: »No zaludu Me poštjuju učeći naukama i zapovijestima ljudskima« (Mat 15:9).

Sve prave sluge Božije propovijedaju Riječ i dijele duhovnu hranu, s kojom je povezana volja Božija (Jov 4:34). Mi propovijedamo Isusa Hrista, tog Razapetoga, i to potpuno Jevangelje kao silu Božiju (1 Kor 1:18), i kako su bili propovijedali Apostoli i brat Branham. I sada, u tom samom važnom periodu vremena za Sabor ova Poruka kristalno - čista dostiže

čitavog svijeta. Biće pokazano, ko se moli Bogu Duhom i istinom, ili ko u prevari misli i - moli mimo Boga.

Vjera i Poslušnost

»*Preko kojega primismo blagodat i apostolstvo, da pokorimo sve neznabožce vjeri Imena Njegova* (Rim 1:5).

Kod svih vremena morali su se ljudi odluče, dal su oni, poverovali šta je Bog taj Gospod bio kazao Njegovim slugama i šta su oni propovijedali po Njegovoj zapovijesti, povjerovali ili neverstvom odbili. Još i to važi Tako kaže taj Gospod: »*Zaista, zaista vam kažem: koji primi onoga koga pošaljem Mene prima; a ko prima Mene prima Onoga koji Me posla*« (Jov 13:20). Isto tako: »*Opominjite se Rijeći koju vam Ja rekoh: nije sluga veći od Gospodara Svojega. Ako Mene izgnaše, i vas će izgnati; ako Moju Riječ održaše, i vašu će održati*« (Jov 15:20). S jednim nebeskim pozivom je najveća odgovornost pred Bogom za Sabor povezana.

Bog se može pokajje, što je stvorio čovjeka: »*I Gospod videći da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njegova svagda samo zle, Pokaja se Gospod što je stvorio čovjeka na zemlji, i bi Mu žao u srcu*« (1 Moj 6:5). Takođe se ne kaje On zbog jednog poziva: Šta jednog poziva pogoda, tako mi čitamo u Rim 11:29: »... *Jer se Bog ne će raskajati za Svoje darove i zvanje*«.

U 2 Moj 3 i 4 glavi, nalazimo mi Mojsijevo pozivanje, i javi mu se Anđeo Gospodnjii u plamenu ognjenom iz kupine. On je mogao zatim posle toga da kaže: »*Bog otaca vaših posla me k vama*« (2 Moj 3:13). »*A Mojsije odgovori i reče: ali ne će mi vjerovati ni poslušati glasa mojega; jer će reći : nije ti se Gospod javio!*« (2 Moj 4:1). Radi se uvek kod slušateljstva o toj vjeri. »*Ako ti ne uzvjeruju i neposlušaju glasa tvojega za prvi znak, poslušaće za drugi znak*« (gl. 4:8).

Odnekuda i jedne vjere ima svaki čovijek kod mnogih konfesija i religija. I đavoli vjeruju i drkću (Jak 2:19). Ipak u Carstvu Božijem radi se uvijek i o toj vjeri i na **to, šta je Bog stvarno kazao i jeste obećao** - takođe kod brata Branham, njemu bilo kazano: »*Ako budneš uspeo, da tebi ljudi vjeruju, i ti se iskreno moliš, zatim se tvojoj molitvi ništa ne može suprostavi, takođe ne će ni taj rak*«. Prije svake službe iscelenja bio je korus pjevan: »Vjeruj samo, vjeruj samo: Sve je moguće tom, koji vjeruje. O našemu Gospodu mi čitamo u Mat 13:58, da je On u Svojoj postobjbini Nazaretu ne stvori ondje čudesna mnogijeh za nevjernstvo njihovo.

Nevjernstvo je taj prvi Grijeh i vraća se natrag u Edenski vrt. To je brat Branham uvijek iznova s naglašavanjem naglasijo. Ja ovde podajem ponovo njegova tri citiranja iz tih godina 1953, 1956, i 1960.

»Oprosti nam Grijeha od nevjerstva, koje je praporeklo i zapravi grijeh. O Bože, pomozi nam večeras, da budemo vjerni i da vjerujemo« (9. Maj 1953, Jonesboro).

»Dopustite mi de vam u jednoj reči pokažem. Kad je taj davo Isusa Hrista od prvoga puta susreo, imao je on sumnje prema Njemu: sumnja je uvijek od đavola. Tako je došlo do prvoga grijeha. Jer nije bilo drugog grijeha, jer je bila sumnja. Nevjerstvo je praporeklo i sopstvenik Grijeha. Nije ta preljuba, nije pušenje cigareta, pijanstvo nije grijeh: to jesu Označke/Oboležja Nevjerstva« (22. Juli 1656, Shreveport).

Vidite, moji skupoceni prijatelji, nije praporeklo taj nemoralni život, nije pijenje viskija, nije ta preljuba. Vi to činite pošto vi ne vjerujete. Jesu znaci nevjerstva. Vi činite pa pošto vi neverujete. Ako biste bili pravi vjernik, nebiste vi uradili ove stvari. Jer postoji činjenički samo jedno praporeklo Grijeha: to je nevjerstvo. Jer pismo kaže: »*A ko ne vjeruje osudiće se*« (Mar 16:16) (10 Januar 1960, Tifton).

I posle propovijedanja o pečatima marta 1963 g., jeste uvijek iznova brat Branham prema Jevi, koja je o tome čula, šta je njoj zmijac bio kazao, prema tome odnosio. Veoma često jeste on uporedio sa Otk. 22:18-19: »*Jer svjedočim svakome koji čuje riječi proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj; I ako ko oduzme od riječi knjige proroštva ovoga, Bog će oduzeti njegov dijel od knjige života, i od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjizi ovoj.*«

Sotona je bio k Jevi došao u obliku zmijca, i k tome posejao sumnje, šta je Bog Gospod bio kazao Adamu: »*Je li istina da je Bog kazao ...?*« Možda je jeste on šta više bio pitao: »Jesili ti čula? Jesili ti prisutna bila?« Tako je dospela Jeva pod sotonskim uticajem. Pavle piše: »...*I Adam se ne prevari, a žena prevarivši se postade prestupnica*« (1Tim 2:14).

U odnošenju prema vjeri kazao je Gospod: »*Tako vam kazah da ćete pomrijeti u grijesima svojima; jer ako ne uzvjerujete da sam Ja, pomrijećete u grijesima svojima*« (Jov 8:24). Posle Njegovoga vaskrsnuća prekorio je On nevjerstvo tih učenika: »*A najposlije javi se kad njih jedanaestorica bijahu za trpezom, i prekori ih za njihovo nevjerje i tvrdu srca što ne vjerovaše onima koji su Ga vidjeli da je ustao*« (Mar 16:14).

Nevjerstvo je taj Pragrijeh. Ko Boga ne vjeruje, pravi Boga lažovom (Rim 3:4). U Jev 3:12 mi čitamo ozbiljnu napomenu: »*Gledajte, braćo, da ne bude kad u kome od vas zlo srce nevjerstva da odstupi od Boga živoga!*«

Taj izlazak Izrailjaca kroza to crveno more i sa tim nadprirodnim snabdevanjem stom manom bilo je ogromno u pustinji: »*Vjerom prijeđoše crveno more kao po suhoj zemlji; koje i Misirci pokušaše potopиše se*« (Jev 11:29). Samo kakav je bio kraj za mnoge? »*Ali mnogi od njih ne bijahu po Božijoj volji, jer biše pobijeni u*

pustinji ... Ovo se pak sve događaše ugledi njima, a napisao se za nauku nama, na koje pošljedak svijeta dođe» (1 Kor 10:5-11). Zbog ličnog proveravanja jeste neophodno što bi svako pročitao 1 Kor 10:1-15. U Jev. 3:19 biće obuhvaćeno na sledeći način: »*I vidimo da ne mogoše ući za nevjerstvo.*«

Tako, najprije na Vjeri, zatim u Poslušnosti, na kome počiva Božija volja. Vjera je pobijeda, nevjerstvo je poraženje. »*Jer kao što neposlušanjem jednoga čovjeka postaše mnogi grješni, tako će i poslušanjem jednoga biti mnogi pravedni*« (Rim 5:19). Ko bi o toj posledici nevjerstva više želeo da zna, mogao bi o tome da pročita u Rimljnjima 11.

Vjera i poslušnost povezuju nas s Bogom, a nevjerstvo i neposlušnost nas udaljuju od Boga. Vjera u Isusa Hrista vodi ka poslušnosti, a nevjerstvo k neposlušnosti. »... *Jer je neposlušnost kao grijeh od čaranja, i nepokornost kao sujevjerstvo i idolopoklonstvo ...*« (1 Sam 15:23).

Sad se vidno ustanovljava, ko stvarno vjeruje Bogu tako, kako je Avraam Bogu vjerovao, »... *kao što stoji napisano: "Postavih te oca mnogijem narodima" - pred Bogom kome vjerova, Koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije kao što jest*« (Rim 4:17; 1 Moj 17:5). Samo ako Bog kroz Njegovu Riječ govori k jednom čovjeku, tada možemo da vjerujemo. Ko će biti ovlađan kroz nevjerstvo, kroza to se pokazuje, da se on još uvijek nalazi pod uticajem nečastivoga.

Vjerova Avraam Bogu (Rim 4:17): »*A jedan između njih reče: "Do godine u ovo doba opet će doći k tebi, a Sara će tvoja žena imati sina."*« (1Moj 18:10) i primio tog obećanog sina. Avraam je bio poslušan: »*I reče mu Bog: "Uzmi sada sina tvojega, jedinca svojega miloga, Isaka, pa idi u zemlju Moriju, i spali ga na žrtvu tamo na brdu gdje Ću ti kazati!"*« (1Moj 22:2). »*Pomislivši: da je Bog kadar iz mrtvijeh vaskrsnuti; zato ga i uze za priliku*« (Jev 11:9).

»*Vidite li dakle da se djelima pravda čovjek a ne samo vjerom?*« (Jak 2:21-24).

Kod Jeve je kroza posejanu sumnju vodilo ka prijevari, i iza toga Adam pozna Jevu ženu svoju. I kao taj rezultat pokazala su se dva različita sjemena, Kajin i Avelj. Obadvojica su bili religiozni, obadvoje su vjerovali u istoga Boga, obadvoje su načinili jedan oltar i prineli njihove žrtve tu, bili su takođe od njihovog rođenja iz korena različiti. Na Avelja i njegovu žrtvu, smatram jedno jagnje, pogledao je Bog milostivo, a na Kajina i na njegov prinos zemaljski, On ga je odbio (1Moj 4:1-8).

O tome, šta je se u vrtu Edenskome dogodilo, znaju svi vjernici Poruke. Ipak sad se radi o našemu vremenu. Sotona je i to takođe, šta je bilo kazano bratu Branhamu, povukao ka sumnji, samatram da će ta Poruka unapred da ide pred drugim Dolaskom Hristovijem. Sotona jeste povukao k sumnji, da će ta, Poruka posle njegove smrti biti nošena po čitavome svijetu. Za nas, gde mi sad živimo, napisano stoji. »*Jer je ovo zapovijest, koju čuste iz početka: "Da ljubimo jedan drugoga"*«, ne kao što Kain bješe

od nečastivoga i zakla brata svojega. I za koji ga uzrok zakla? Jer djela njegova bijahu zla, brata mu pravedna» (1 Jov 3:11-12). Jer božanstvena ljubav je sveza savršenstva (Kol 3:14; 1 Kor 13).

Božja blagogodnost mora na svima, da počiva, koji se žele uznesu, kao i na Enohu, koji je živeo po volji Božjoj (1 Moj 5:24; Jev 11:5). Ne će taj početak, nego će kraj biti vjenčan (2 Tim 4:8).

500. jubilarnih godina Reformacije

Od 31.Oktobra 2016 pa do Oktobra 2017 Evangelska crkva praznuje 500-godišnji jubilej Reformacije kroz Lutera. Ovaj Reformacionski jubilej ne će se samo u Nemačkoj praznuje, nego će po čitavome svijetu započne. Šta više i katolička crkva isto praznuje: Takođe je taj predsedavalac Nemačke koferencije episkop, Kardinal Reinhard Marx i Predsednik vijeća Luteranske crkve Germana Heinrich Bedeford – Strohm jesu se zato složili, gde će obe crkve zajedno jubilej u čitavome redu od priredaba da slave. Kroza to bi trebalo »Jedinstvo u vjeri« da postane vidljivo.

Preko čitave svetske ravnine nalazu se proslave k 500. jubileja Reformacije s početkom u švedskim gradovima Lunde i Malmo - u toj zemlji, gde je bio prije 70 godina osnovan Luteranski Svijetski savjez. Taj predsednik Luteranskog svetskog saveza, episkop Munib Younan, i glavešina katoličarske crkve praznovali taj jubilej sa 10.000 učesnika na stadionu grada Malma. Povodom njihove zajedničke ekumenske molitve kod Luteranske katedrale od Lunda, održao je prisutnima papa Franziskus jednog kratkog govora, kojega je on otvorio s tekstom iz Jov 15:4: »*Budite u Meni i Ja ču u vama*«. Jeste u Lindu papa Franziskus zajedno stim episkopom Younan potpisao 31 Oktobra 2016 jedne deklaracije zbog jedne zajedničke večere. Zajednička deklaracija je isto tako započela sa rečima iz Jov 15:4: »*Budite u Meni i Ja ču u vama. Kao što loza ne može roditi roda sama od sebe ako ne bude na čokotu, tako i vi ako u Meni ne budete*« Jer se u tome radi o pomirenju i zbog isceljenja rane, koje su oni jedni drugima naneli, i o doznanju, da i to što povezuje jeste veće, osim toga što razdvaja. Obadvije strane se jesu obavezale, prepreke da odstrane, i da dospeju u puno ekumensko jedinstvo. Cilj je zajednička večera. Kroz taj zajednički trud želu se otvore sili, »mogućstvu trojedinog boga«.

Konkretno i potpuno jedinstvo trebalo bi kroz katoličku euharstiju - proslavljenja s evangelskom večerom da se pokaže. One su takođe temeljno različite, kako se one odatle jasno vide u Heidelbergskog katehizma kod 80 pitanja: Spominjanje večere (1Kor 11:25), ne ponovnog prinošenja žrtve.

(Pitanje 80) Efe. 7,27; 9, 12, 25-28;10,10-14; Jov.19,30; Mat.26,28;Luc.22;19020;1Kor6,17;10,16-17;Efe1,3;8,1; Jov4,2-24;20,17;Luc.24,52;Dje.7,55;

Kakva je razlika između večere Gospodnje i papske mese?

Večera Gospodnja obznanjuje da su naši grijesi u potpunosti oprošteni radi jedinstvene žrtve Hrista Isusa, koju je prineo na krstu jednom za uvijek. Obznanjuje da nas Sveti Duh pripaja Hristu, koji je u Svom stvarnom tijelu u nebu, s desnice Oca gdje želi da mu se pomolimo. -nr2-

Misa podrazumijeva da živi i mrtvi nemaju oproštenje grijeha kroz Hristovu patnju ako sveštenik danomice za njih ne žrtvuje Hrista, jer je Hristos tjelesno prisutan u formi hljeba i vina u kojima ga trebamo moliti. (Kol 3,1; Fil.3,20-21; Efe.1,9-10;) I takvim načinom u samoj svrhi mesa je jedno odricanje jedinstvene žrtve Isusa Hrista i jedno prokleti idolopoklonstvo. (Jev. 9,10).

Heidelbergski katekizam

Veruju li uopšte evangelske vođe reći, šta je reformator bio učio? Dal je uopšte čitao jedan od njih Luterovog predgovora k proroku Danijela, izdavanja 1545 g? Dal je uopšte neko shvatio, kakvog je jednog proročkog dalekovidnog pogleda onda Luter imao?

U njegovome predgovoru jeste on četri uzastopna svetska carstava, jasno opisao, o kojima je govor kod proroka Danijela: Vavilonsko carstvo, Medo - Perzijsko carstvo, Grčko carstvo, i to Rimsko carstvo, koje je počelo 63 g. prije Hrista.

Sva religiozna objavlјivanja, isto dnevne novine i nedeljni časopisi jesu zaposleni sa reformacijom. Nije li to Krajni cilj ujedinjenja od sviju Svetskih religija pod Rimom, od sedam – gora - Grad - tog Vatikana? Nisuli bili podpisani Rimski ugovori 25. Marta 1957 u Vatikanu? Nije li taj očekivani novi mirovni Svedski poredak već na domaku ruke primaknuo? O tome se sve mora kaže, jer je u navršavanju biblisko Proročanstvo. Mi smo dospeli u sami krajni kraj, i sve se navršava, šta je za krajne vrijeme unaprije kazano.

Iskupitelj u prosvećeničkoj molitvi nije se naravno za jedinstvo od dvije crkve molio ili za sve religije, nego samo za jedinstvo iskupljenika: »*Ja im dадох Riječ Tвоју; i svijet omзну на njih, jer nijesu od svijeta, kao ni ja što nijesam od svijeta ... Ja u njima i Ti u Meni: da budu sasvijem u jedno ...*« (Jov 17:14+23). On je taj Čokot i svi istinito nanovo rođeni vjernici jesu te loze, u kojima će taj božanstveni život kao rod čokotov biti pokazan. Jedinstvo iskupljenika izvršava se pod Hristom Glavom Sabora, prema Apostolskim djelima, glave 2, prije 2000 godina u Pedesetome danu bila osnovana u

Jerusalimu. Državna crkva u Rimskom carstvu bila je 325 p. Hrista podsrestvom koncila Nikeje osnovana. A Reformacija kroz Lutera, Melanštona, Zvinglija, i njihovih predhodnika Viklja i Husa bilo je zatim jednoga probaja duhovne obnove. Takođe i sledećih probuđenja kod Metodista, Baptista, pa i do Pentakostalnog probuđenja našega vremena bio je Duh Božij djelotvoran. Biblijski vjernici ne vraćaju se na Rom ili ka Nikeji, nego natrag ka Jerusalimu. Radi se o povratku ka Bogu i Njegovoj Riječi. Kroza ovu poslednju Poruku prije povratka Isusa Hrista biću povraćeni vjernici ka Prahrišćanstvu. Mi smo dospeli u tome vremenskome odeljku pozivanja, nadoknađivanja i pripreme, smijemo u tome udela da imamo, šta Bog prisutno čini, i očekujemo Povratka Hristova.

Povratak Jevreja u njihovu Zemlju

Taj Jevrejski narod ima iza sebe jedne istorijske patnje. I posle toga gde su iz te Zemlje prije 2000 godina, koju je njima Bog podao, bili rasijani po čitavome svijetu, ponovo postoji od 1948 jedne jevrejske Države. Jevreji su bili mnogo sotine godina posmatrani kao manjina religiozogn zajedništva. Oni su morali da žive u naseljima ograničenim ogradama. Njima je bilo oduzeto priznavanje jednog naroda. I na tom prvom cionističkom Svetskom mirovnom kongresu 1897 u Bazelu sa učestovanjem Theodora Herzela ponovo su se kvalifikovali kao narod i prijavili su ponovo zahteve za njihovu sopstvenu Državu.

A 2. novembra 1917 posredovao je taj britski ministar inostranih poslova Lord Arthur Baltfor cionističkog pokreta kod zaključenja njegove vlade, oni žele da pomognu kod postavljenja jedne »nacionalne Domovine jevrejskoga naroda u Palestini«. Od 29. novembra 1947 sledeo je taj zaključak od UNO - generalnog sastanka: »Da će britska mandatna oblast biti u jednoj arapskoj i u jednom jevrejskoj Državi podeljena«. A 14 maja 1948 god David Ben Gurion proglašio osnivanje države Izraelske.

Kad je Izrael 1948 godine bio osnovan, brojila je ta zemlja oko 806.000 stanovnika. A posle 68 godina, k nezavisnosti, sad broje prema javnoj statistiki 8,522 Milijona (Izrael danas, Juni 2016).

Narodu Izraelskom jeste Bog podao mnoga obećanja, takođe i u odnošenju prema obećanoj zemlji. Jerusalim se napominje u Bibliji 780 puta, a gora Sion - 157 puta, uvijek u povezanosti naroda Izraelova. Kao njihovo rasijavanje i njihovo povraćenje jesu u Biblijskom proročanstvu unapred predskazani. K tome privodimo sledeća Biblijska mjesta:

»... *I pašće od oštrica mača, i odvešće se u ropstvo po svijem narodima; i Jeruzalim gaziće neznabošci dok se ne izvrše vremena neznabožaca*« (Luc 21:24).

»Nego: tako da je živ Gospod, koji je izveo i doveo sjeme doma Izrailjeva iz sjeverne zemlje i iz svih zemalja, u koje ih bijah razagnao. I oni će sjedeti u zemlji svojoj« (Jer 23:8).

»... Podigni znače, nanesi gomile kamenja, zapamti put kojim si išla; vrati se, djevojko Izrailjeva, vrati se u gradove svoje!« (Jer 31:21).

»Za to reci: ovako veli Gospod Gospod: sabraću vas iz naroda i pokupiću vas iz zemalja u koje se rasijaste, i daću vam zemlju Izrailjevu« (Jez 11:17).

»Ail kad surši Gospod sve djelo Svoje na gori Sionskoj i u Jerusalimu ...« (Jes 10:12).

»I posramiće se mjesec i sunce će se zastidjeti kad Gospod nad vojskama stane carovati na gori Sionu i u Jerusalimu, i pred starješinama Svojim proslavi se« (Isa 24:23).

Prema Osije 9:10 pokazuje se smokveno drvo kao simbol za Izraelj: »Nađoh Izailja kao grožđe u pustinji; vidjeh oce vaše kao prve smokve na drvetu u početku njegovu.«

»Od smokve naučite se prići: kad se već njezine grane podmlade i ulistaju, znajte da je blizu ljeto (Mat 24:32); Mar 13:28).

Ovoga razvoja s Izraeljom mi vidimo ispunjenoga pred našim očima.

Pismo Balfoursa ušla je kao istorija »Deklaracija -Belfoura« i važi kao Baza za nastajanje države Izrailja. Palestinski službenici autonomije u Ramalahu sada su objavavili, gde će da vode borbu protiv deklaracije Balfoura od 2. novembra 2016 godine pa do 2 novembra 2017 godinine, do 100 godišnjeg dana. Oni se žele sudskim putem suprostavne protiv ove objave i zahtevaju jednu nadoknadnu štetu od Londona.

Mi verujemo, da je Bog Njegov narod povratio u zemlju obećanja, da bi ispunio Njegovog Plana poslednjeg vremena. U tome se neće promeni ni jedna optužba jedne etničke grupe, koja je bila formirana posle 1968 – takođe posle 51 godine Balfourove - deklaracije.

Svim nacijama, koji se podižu protiv Izraela, Bog je nagovestio sud: »... sabraću sve narode, i svešću ih u dolinu Jozafatovu, i ondje će se suditi s njima za svoj narod i za našljedstvo svoje Izraelja, kpojega rasijaše među narode i razdijeliše zemlju Moju (Joila 4:2).

Najnovija rezolucija UNESKO, koji nazivaju Hramsку goru kao »palestinskim kulturnim nasledstvom«, a Izraela - »kao okupacijsku vlast«, pokazuje, s koliko slepote svi ljudi mogu biti udareni. Hramska gora je bila najpre u Starom Zavjetu poznata kao gora Morija (1Moj 22:2), a zatim kao gumno Ornana Jevusejina. David je kupio taj čitavi brdoviti predeo za 600 sikala zlata (1 Dne 21:25) i objavio u 1 Dne. 22:1: »I reče David: ovo je kuća Gospoda Boga i ovo je oltar za žrtvu paljenicu Izrailju!« Pa do razrušavanja kroz rimljanje godine 70 posle Hri., Na tome mestu nalazio drugi Jerusalimski hram.

Obećanje o tome, da će treći hram biti sagrađen na istome temelju, gde je bio stajao prvi i drugi, ispunice se, jer u Otkr 11:1 gde će biti izmeren novo izgrađeni hram u povezanoj službi dva proroka.

Mi živimo u tome periodu vremena, pri čemu se biblijsko proročanstvo ispunjava pred našim očima, i ako ga svijet ne primećuje. Blago njemu, ko prepoznaće znakove vremena, da poznaje poslednje vreme!

Bog je veran u svom Negovom radu

Služba brata Branhamu imala je spasilačkog - istorijskog značenja za Sabora Isusa Hrista. On je bio, taj obećani prorok (Malahije 4: 5-6) poslan bio s Porukom, kako je naš Gospod bio potvrdio u Mat. 17:11 i u Mar. 9:12: »*A Isus odgovarajući reče im: Ilija će doći najprije i uređiti sve*« Služba Ilijina nije bila teorija, bila je realitet. On je pozvao narod Božij na goru Karmilsku, opravio razrušeni oltar sa dvanajest kamenova i položio žrtvu na njemu. Zatim se on pomolio i Bog je vidljivo odgovorio i srca sinova Izrailjeva bila iznova obraćena k Bogu (1 Car 18:21-40).

Od osobite službe, koju je Bog poklonio bratu Branhamu, ja sam je lično doživeo kao očeviđac i slušaoc. Verni Gospod je uzeo Njegova glasnika, ipak biblijska poruka će još uvijek biti propovedana. I to, što me je Gospod stime poručio, to nije bilo moje rešenje. Ja nisam bio zapitan, da li ja želim da idem.

Ispunjen zahvalnošću ja mogu posmotriti u nazad, na blagoslovljenu jednu godinu u služenju Gospodu. Bog je veran. On je poklonio milost i silu, Njegovu Riječ da propovijedam i po čitavome svijetu da je nosim. On je potvrdio Njegovo slanje, i svi koji vjeruju zbog toga se raduju. Gospod je u napred kazao da će On jedne gladi da pošalje, slušanja Njegovih Riječi (Amos 8:11). **On Sam jeste meni 19 septembra 1976 zapovedio: »Moj slugo, Ja sam postavio tebe u saglasnosti Mat. 24:45-47 hrahu da razdijeliš«.** Ovo mesto Pisma navršava se pred našim očima, i trpeza Gospodnja još nije nikada prije toga tako bogato postavljena kao kod našeg vremena.

S rečima: »**Kao što je Jovan Krstitelj bio unapred poslan pred prvim dolaskom Hristovim, tako ćeš ti biti poslan s jednom porukom, koja će pred drugim dolaskom Hristovim unapred da ide.**« kako je bratu Branhamu bilo dozivano iz svetlosnog nadprirodnog oblaka, navršava se sad. Kroza poruku jeste vjerni Gospod sve nadoknadio. Kroz nauke 12 apostola (Dje 2:42) jesu iznova propovedane. Tako, kako je poruka potpuno u samu Riječ postavljena, dopuštaju se sada svi istinski vernici u Riječ postave, pa dokle ne bude sve u Negovoј crkvi na pravome mjestu povraćeno - k tome šta je bilo u početku Sabora. Skoro će Nebeski Ženik da dođe i uzme k Sebi Svoju Nevjestu.

Po milosti Božjoj ja sam ostao vjeran nebeskome pozivanju, negledajući na zlobne kletve i surova ispitivanja u ličnome životu. I još važi, šta je Gospod u Isa. 54:17 o takvima kazao, koje je On poslao: »*Nikako oružje načinjeno protiv tebe ne će biti srećno, i svaki jezik koji se podigne na te na sudu saprećeš. To je našljedstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova od Mene*« - veli Gospoda.

Meni nije potrebno povući i jednu riječ, što sam ja učio preko 8000 propovjedi ili Kružnim pismima i brošurama bio pisao. Braćama, koji

samnom na dalje predaju duhovnu hranu, zahvaljujem im se od srca. O kakva je jedna privilegija, ovaj poslednji period vremena prije povratka Hristova svesno doživeti. Potpuno odanje dano noćno je se sigurno isplatio (Fil 2:16).

Moja je molitva takva, da niko ne bi propustio ovo dragoceno vreme, bez doživljaja pomirenja s Bogom i jedni s drugima. Još je vrijeme milosti, još svi mogu da dođu k Bogu i da Iskupitelju njihov život posvijete. Još će se oproštenje grijeha saglasno misionskoj zapovijedi propovijedati. Još ljudi postaju vjernici i dopustaju se biblijski pokrste.

Da bi taj poslednji period vremena postao za jednu oprosnu godinu, jednu jubilarnu godinu posred svi istinitih vjernika (3 Moj 25:8 -13).

Ova fotografija bila je snimljena u ponедељку, 15. avgusta 2016. На pozadini svetske karte с ознакама mnogih zemalja, kod kojih sam ja propovijedao. Tačno je bilo pre 61 godine, smatram ponедељка tog 15. avgusta 1955 где sam ja posle prva dva skupa prvoga puta smeо pružiti ruku bratu Branhamu.

Posle njegovog odlaska isteklo je 51 godine. U ovome vremenu sam ja ovu zadnju poruku kroz lična putovanja u 160 zemalja nosio.

Kroz mnogih TV - programa i kroz prenosa naših skupova iz Misijskog - Centra u Krefeldu na kraju prve nedelje svakoga mjeseca, mi dostižemo mnogo hiljada vernika iz svih kontinenata. K tome još dolaze još više od 8200 DVD i 1150 CD diskova, koji će biti posjni mjesечно. Odštanpane

brošure, kružna pisma, i propovjedi, koje će biti poslate u toku godine, odlaze u hiljadama.

To puno Jevanđelje jeste po svijem narodima zbog svjedočanstva propovijedano; stime je navršena Mat 24:14. Sada može i dolazi kraj, jer niko ne zna dana ni časa. Ja mogu s mnogo zahvalnosti kazati; »Verni Gospode, sad otpuštaš s mirom slugu Svojega, jer vidješe oči moje navršavanje obećanja za ovo vrijeme.« Gospod Sam završava Svoje djelo sa Svojom Crkvom - Nevjestom, nju će kao Ženik uzeti k domu, i da je metne pred se koja nema mane ni mrštine (Efe 5:27).

I samo savršena Ljubav, povezuje k istinitoj, živoj vjeri k svakoj Riječi Božjoj, vodi ka slavi. Svako obećanje Božije je Da i Amen i stapa se kod svih izabranika, koji vjeruju u njegovo ispunjavanje (2Kor.1:18-22).

»Ali hvala Bogu koji svagda nama daje pobjedu u Hristu Isusu, i kroz nas javlja miris poznanja Svojega na svakom mjestu« (2 Kor.2:14).

Blagoslov svemuogućega Boga da priđe na sve, koji vjeruju Riječ Božiji.

Svima, koji me spominju u molitvi kod ovog Misionarskog djela, srdačno vam se zahvaljujem. Verni Bog da vas sve nagradi, koji podržavate svojim darovima. Ja se takođe zahvaljujem svima, koji su u radu u Centru Misijskom. Da blagoslovi Bog sve, koji u mnogim zemljama nose na dalje dragocenu Riječ. I na posledku zahvaljujem se našim braćama, koji služe u crkvi Krefelda. Da Bog blagoslovi sve, koji se raduju Njegovome dolasku. Amin.

Za tu godinu 2017 mi želimo svima vama, nije važno, u kojem gradu ili u kojoj zemlji vi živite, od svega srca vidljivoga Božijega blagoslova. Zajednički mi gledamo, pošto mi znamo, da se približava iskupljenje našega tjela. Maranata!

Po zadatku Božijeg rada

Obratni pogled na 2016 godinu

Takođe i u ovoj godini, po milosti Božjoj mogli su da se nastave misionarska putovanja. Oni su bili savršeno u svim različitim nebeskim pravcima: na Azorska ostrva, na Filipinima, k Etiopiji, Mozambiku, Južna Afrika, Zimbave, Burkina Faso, i Nigerija, k Pakistanu i Gvadelupu; takođe u Rumuniji, Francuskoj, Belgiji, i Engleskoj, i takođe poslednje nedelje mjeseca – u Cirihu.

Proglašenja skupa u Pakistanu dogodio se kroz objavljenja nacionalne televizije.

Na stadionu Lahora sabralo se 3000 vjernika, što bi slušali Riječ Božiju iz usta nemačkoga propovednika.

Brat Karman Mihael, ministar za ljudska prava u pakistanskoj vladi, pozdravio je prisutne.

Brat Ifran Mihael bio prevodilac.

Ova fotografija pokazuje drugog skupa u crkvi Lahora, Pakistan.

Objavlјivanje skupova

Završni godišnji skup u Cirihi s večerom i završno svečerom ljubavi dogada se 25 decembra 2016 g. U 14č u Narodnome domu, Helvetiaplatz.

Skupovi svake poslednje nedelje mjeseca u **Cirihi** ostaju nepromjenjeni.

U krefeldu, ako Bog pokloni milosti, mićemo i dalje imati kod svake prve nedelje mjeseca osobitoga sakupljanja.

Molimo vas sve, kojima je potrebno smeštanje, blagovremeno prijaviti.

*Najdraži Gospodje Isuse,
Opomeni se Zavjeta kojeg si Ti zaključio s nama,
o krvi koju si Ti prolio za nas,
od obećanja, kojeg si nam Ti podao,
i pokloni' nam vječni život.*

Bio je skup od 4 decembra 2016 g. u Centru Misijskom u Krefeldu

Ovako nas možete dostignite:

Missions-Zentrum
Postfach 100707
D-47707 Krefeld
Fax:0251/951293

E-Mail:volksmission@gmx.de

Homepage:<http://www.Freie-volksmission.de>

Umnožavanje i kopiranje je samo sa Dozvolom dopušteno Izdavač: Ewald Frank, Misionar poštanski pretinac 100707, 47707 Krefeld, Njemačka. Čitavo odpremanje usljeđuje se na bazi dobrovoljne donacije. Sva uplaćivanja na Misiski rad u Njemačkoj: Slobodna

Narodna Misija Krefeld, poštanski ţiro — Ured Essen, Br. 167606-439 BLZ 360 100 43, IBAN: DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC: PBNKDEFF ili slobodna narodna Misija Krefeld, sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320 500 00, IBAN: DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33